

Spící

Jaroslav Seifert

Fmaj7

Dvě oči jako misky vah,

Ami7

na jedné smích, na druhé žal,

B

ty sám jsi jako na vahách,

Gmi

C

zda smíš jít blíž, zda smíš jít dál.

Když usne v lůžku setmělém,
sklopená víčka letí k tmám
jak plachty vzpjaté nad čelem,
ty nevíš proč a nevíš kam.

F

Ami7

A unikajíc bez kotev,

B

F

čelo se snáší nad slovy

B

F

svých dní do snů, kde hučí krev

B

F

jak vítr v rodném podkroví.

Zatímco spala, já jsem bděl
a šeptal jsem si, maje strach,
pak jsem jí víčka otevřel,
abych byl blíž, až na dosah

těm světlům, která před námi
lnou k neskutečným pevninám
a vždycky prchnou řasami,
však nevíš proč a nevíš kam.